the Faroooees«

Stemningurin í flogbóltshøllini hevur verið framúr. Ikki minst takkað verið Paul Johnsson, sum altíð er í okkara parti, tá dystir skulu spælast

fínt. Spælarar og áskoðarar úr Føroyum, Grønladi, Álandi. Ja, í veruleikanum hava vit øll fingið nakrar veldugar upplivingar í flogbóltshøllini. Og enn eru bestu dystirnir kanska eftir, staðfesti Paul at enda, áðrenn mikrofonin og krevjandi áskoðararnir aftur kravdu skjóttgangandi mussaskøði yvir at mikrofonini.

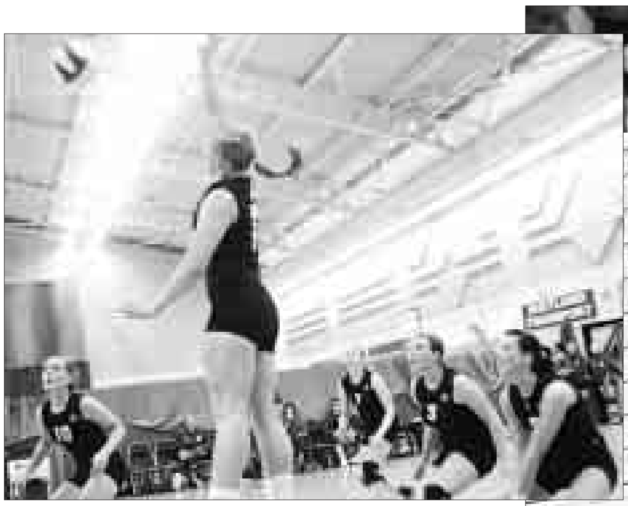

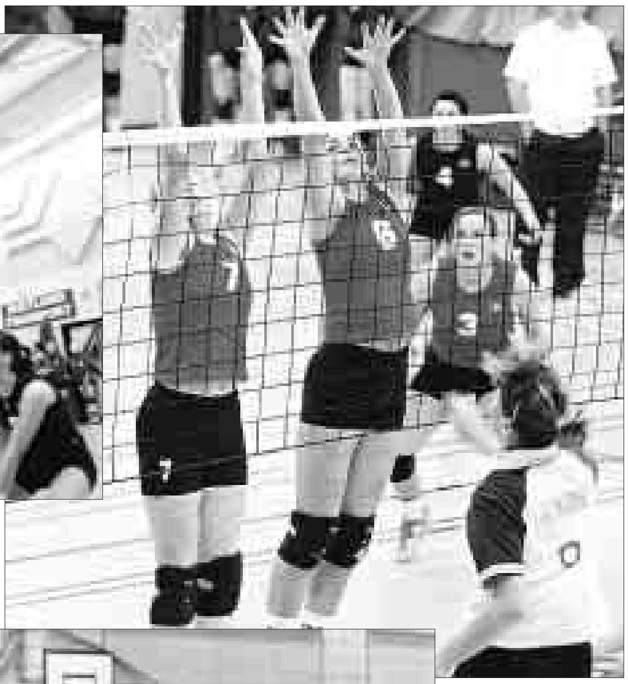

Ikki minst er tað føroyska kvinnulandsliðið, sum hevur vakt ans hjá nýggja Føroya-fjepparanum

Vinnararnir

Liðskiparin hjá Bermuda hevði bara rósur at bera føroyska liðnum. Men hann legði afturat, at nógv og hart arbeiði lá handan sigurin hjá honum og hansara monnum

FLOGBÓLTUR

Jákup/Jens Kristian

Sum vera man, so var fagnaðurin á Bermudaliðnum øgiligur, tá sigurin á favorittunum úr Føroyum var veruleiki.

Eftir dystin skiftu vit orð við liðskiparan á liðnum, Mark Coy, og hóast fegin, so hevði hann samstundis bara rósur at bera føroyska liðnum.

- Føroyska liðið er ótrúliga sterkt. Tað vistu vit frammanundan, og vit vistu, at hetta fór at verða ein trupul uppgáva.

Heima í Føroyum mundu tey flestu rokna við, at okkara lið skuldi vinna seg beina leið í finaluna. Hvussu mettu tit um tykkara møguleikar undan dystinum?

- Vit vistu, at vit vóru í topp-trý av liðunum. Vit hava arbeitt hart síðani seinastu leikir, og vit høvdu vónað, at vit eisini kundu basa Saaremaa í bólkaspælinum. Tað gekk ikki, men tíbetur eydnaðist so kortini at vinna á Føroyum í dag. Men tað var sera hart, skal eg leggja afturat.

Tað tóktist eisini, sum tit hugsaðu meira um spælið enn um dómaran. Kendu tit á tykkum, at hetta frustreraði føroyska spælið.

- Sjálvandi roynir tú at siga okkurt við netið, men tað er ikki nakað, sum generar okkum. Mistøk og rok er nakað, sum vit eru vanir við heima á Bermuda, so tað var ikki nakað, sum nervaði yvirhøvur, segði Mark Coy, áðrenn vit at enda ynsktu honum og liðnum tillukku við sigrinum.

Fagnaðurin var ovurstórur, tá sigurin á favorittunum var veruleiki. Føroysku spælararnir tykjast hinvegin vita við sær sjálvum, at hetta kundu teir gjørt betri